

זודר תהלים

363

עַב א לְשָׁלֹמָה אֱלֹהִים מִשְׁפְּטֵיךְ לְמַלְךְ תָּנוּ וְצִדְקָתֶךְ לְבָנֶן מֶלֶךְ: ב יְדֵינוּ
עַמְּךָ בְּצִדְקָךְ נָעִינִיךְ בְּמִשְׁפְּטֶךָ: ג יְשָׁא חֲרִים שְׁלוּם לְעֵם גְּבוּזָת בְּצִדְקָתֶךָ:
ד יְשֻׁפְט עֲנֵי עַם יוֹשִׁיעַ לְבָנֵי אַבִּיּוֹן וַיְדִבָּא עֹזִיקָה: ה יְיַרְאֹךְ עַם שְׁמָשׁ וְלִפְנֵי יְרֵחָה

למץין חן וחסד

לשכמה אלוהים מושפטיך (עב, א): [שםו של תהלים לפרא עב] כתיב אותו ותלהו עליך ותמצא חן וחסד בעני הבריות. ושם שלו הוא א' מן "אלוהים, ה' מן יאשרו וטוב שלא ירד מונכסי.

זודר תהלים

זמן התפלה הוא מיד עם שימוש תחילת היום
יראוך עם שמש (עב, ח): זודר ח"א פ'
וישליך (דף קעח) ועכשו שהAIR
השמש, הוא זמן התפלה להתפלל, כמו
שבאורו, שכותוב (תהלים עב) ייראUCH עם
שמש. מהו עם שמש? לשמר אור الشمس
עמננו להAIR לה, שהAIR יראה עם השמש
צריך, ולא להפרידם. וכשליא מאיר היום,
הוא לא יראה עם השמש, וצריך לחבר
אותם כאחד, וזה עם שמש.

זמן תפילה מנוחה לפני ששקעה חמה
יראוך עם שמש (עב, ח): [זודר חמ"ד פרשות
בראשית] ומושום כה, אמר רבי
אלעזר, אסור לו לאדם לומר את תשבחות
תפלתו אלא עם דמדומאי החמה, שכותוב
יראוך עם שמש. וכן אמר רבי אלעזר,
התפלה והתשבחות של הלילה, משקה
החמה טרם נראתה הלבנה, שכותוב (תהלים
עב) ייראUCH עם שמש, וזה תפלה הבקר.
ולפנוי ירח וגנו, וזה תפלה הלילה.

מאותו יום נדרתי שלא להקדים שלום לך
לאדם צדיק

יראUCH עם שמש (עב, ח): [זודר ח"א פ' מק
דף חכ]: רבי חייא ורבי יוסי היו
הולכים בדרך. בינו לבין ראו איש אחד
שיהיה בא מעטר בעטו של מצוה וכלי

בשעה שנוסע השמש בגלגוליו פותח בקול
נעימה ואומר שירה

יראUCH עם שמש (עב, ח): [זודר ח"ב פ'
ויקhalb (דף קצ"ו)] בשעה שיזא
השמש ביום, ישראל נוטלים שירה
למטה, והשמש למטה, שכותוב ייראUCH
עם שמש. בשעה שנוסע השמש בגלגוליו,
פוטח בקול נעימה ואומר שירה. ואיזו
שירה אמורים? (תהלים קד) הודה לה' קראו
בשמו וגנו. (שם) שירזו לו זמרו לו וגנו.
וישראל משבחים את הקדוש ברוך הוא
בימים עם השמש. זהו שכותוב (שם עב)

הזר הרים: וירד בְּמַטֵּר עַל גֹּוּ בָּרְכִּים זָרּוּפִי אָרֶץ: וַיָּפֹרֶח בִּימֵי צְדִיק וּרְבָּשָׁלוּם עַד בְּלִי יְרֻתָּה: חַוְרַד מִים עַד יָם וּמִנָּהָר עַד אַפְסִי אָרֶץ: טַלְפְּנִי יְבָרָעָן צִים וְאַיְכִי עַפְרִי יְלַחֲבָנוּ . מַלְכִי תְּרַשְׁישׁ וְאַיִם מְנַחָה יְשִׁיבָה מַלְכִי שְׁבָא וְסְבָא אַשְׁכָר יְקִרְבָּנוּ: אָ נִישְׁתַּחֲוו לֹו בָּל מַלְכִים בָּל גּוּם יְעַבְדוּהוּ: יְכִי יְצִיל אַבְיוֹן מְשֻׁעָד וְעַנִּי וְאַיִן עִיר לֹו: יְחַם עַל דָל וְאַבְיוֹן וְנֶפֶשׁוֹת אַבְיוֹנִים יוֹשִׁיעַ: יְדָמוֹז וְמַחְמָם יְגַאל נֶפֶשׁוֹם וַיִּקְרַר דָמָם בְּעִינֵיּוּ: טַוְיַח וְיַתְנַן לֹו מְזַהֵב שְׁבָא וְתַפְלֵל בְּעֵדוֹ חַמִיד בָּל הַיּוֹם יְבָרְכָנָהוּ: טַוְיַח פְּתַת בָּר בָּאָרֶץ בָּרָאשׁ חָרִים יְרֻעָשׁ

-- זוהר תהלים --

שְׁמַשְׁתְּדָלִים הֵיו בְּתוֹרָה, קָרְבָּא לְהָלָם
וּנְתַנְוּ לְהָם שָׁלוּם.

אָמַר לְהָם, רְבוּמִי, בְּמַה חַשְׁדָפָם אָתַי
כְּשִׂנְתָּתָם לִי שָׁלוּם וְלֹא הַשְׁבָתִי
לְכֶם? אָמַר לוֹ רְبִי יוֹסִי, אָוְלִי הִיִּתְ
אוֹמֵר תְּפִלָה אוֹ מְרַחֵשׁ בְּתַלְמוֹדָךְ. אָמַר
לְהָם, הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא יְדַעַן אַתֶּכְםָ לְכֶ
זָכוֹת. אָכְל אָמַר לְכֶם, יוֹם אָחָד הִיִּתְ
הַוְלָךְ בְּדָרֶךְ, מִצְאָתִי אִישׁ אָחָד וְהַקְדָמָתִ
לְוָשָׁלוּם, וְאָתוֹ אִישׁ הַיה שָׂוֹרֵד, וְקָם
עַלִי וְצָעֵר אָתַי, וְאַלְמָלָא שְׁהַתְגִּבְרָתִי
עַלְיוֹן הַצְּעִירָתִי. מְאֹתוֹ יוֹם נְדַרְתִּי שְׁלָא
לְהַקְדִים שָׁלוּם, רַק לְאָדָם צְדִיק, אֶלָא
אָם הַכְּפָרִתִי בְּרָאשׁוֹנָה, מְשׁוּם שִׁיכּוֹל
לְצָעֵר אָתַי וַיְתַגְּבֵר עַלִי בְּכָחָ, מְשׁוּם
שְׁאָסּוּר לְהַקְדִים שָׁלוּם לְאִישׁ רְשָׁעָ,
שְׁכַתּוֹב יְשֻׁעָה מַטָּ אֵין שָׁלוּם אָמַר הֵ
לְרְשָׁעִים. וְאַתָּה הַשְׁעָה שְׁרָאִתִי אַתֶּכְםָ
וּנְתָתָם לִי שָׁלוּם וְלֹא הַשְׁבָתִי לְכֶם,
חַשְׁדָתִי אַתֶּכְםָ, מְשׁוּם שְׁלָא רְאִיתִי בְּכֶם
מְצֻוָה שְׁגָרָאת בְּחוֹזָ, וּכְמוֹ כָּן הִיִּתְ
חוֹזֵר עַל הַלְמֹדִי, אָכְל עַכְשָׁוּ שְׁרָאִיתִ
אַתֶּכְםָ שְׁאָתִם צְדִיקִים, הַנְּהָה תַּדְרֵךְ
מְהֻקָּנָה לִפְנֵי.

זַיְן קָשְׁוִירִים מִתְחַפְּטוּ. אָמַר רְבִי חִיאָ,
הָאִישׁ הַזֶּה, אָחָדר מִן הַשָּׁנִים יִשְׁ בּוּ - אָוּ
שַׁהְוָא צְדִיק שָׁלָם, או שַׁהְוָא בְּשַׁבְּלֵל
לְרִמּוֹת אֶת בְּנֵי הָעוֹלָם. אָמַר לוֹ רְבִי
יְוֹסִי, הָרִי הַחֲסִידִים הַעֲלִיוֹנִים אָמְרוּ, הָוַי
דָן כָל אָדָם לְכֶף זְכוֹת. הַנְּהָה שְׁגִינוּ, אָדָם
שִׁיוֹצָא לְדָרֶךְ, יַתְכּוֹן לְשָׁלְשָׁה דְּבָרִים -
לְדוֹרוֹן, לְקָרְבָּן, וְלַתְפִלָה. מַנִּין לְנוּ?
מִיעָקָב. שְׁהָרִי הָוַי הַתְכּוֹן לְשָׁלְשָׁת אֶלָו,
וְזַרְוָן עַצְמוֹ לְדוֹרוֹן, לְקָרְבָּן וְלַתְפִלָה.
וְהָאִישׁ הַזֶּה הַוְלָךְ בְּדָרֶךְ, הַנְּהָה יִשְׁ
בּוּ עַטְוֹף שֶׁל מְצֻוָה לַתְפִלָה, וְהַנְּהָה בּוּ
כָלִי זַיְן לְקָרְבָּן. בַּיּוֹן שִׁשְׁ בּוּ שְׁנִי אֶלָה,
הַשְׁלִישִי אַיִן לְרַדֵּךְ אַחֲרִיהָ. כַּשְׁקָרְבָּן
אַלְיָהָם, נְתַנְנוּ לוּ שָׁלוּם וְלֹא הַשִּׁבָּב לְהָם.
אָמַר רְבִי חִיאָ, הַנְּהָה אָחָדר מִאָוֹתָם
הַשָּׁנִים שְׁרָאוֹנִים לְהִיּוֹת בּוּ - אַיִן בּוּ,
שְׁהָרִי לֹא תָקַן עַצְמוֹ לְדוֹרוֹן, וּבְדוֹרוֹן
כָלָל הַשָּׁלוּם. אָמַר רְבִי יוֹסִי, אָוְלִי הַיה
מְשֻׁתְדֵל בְּתַפְלָתוֹ, או שְׁמַרְחִישׁ תַּלְמוֹדוֹ
כְּדִי שְׁלָא יִשְׁכַח אָוֹתוֹ. הָלְכוּ יְחִיד, וְלֹא
דָבַר אָוֹתוֹ הָאִישׁ עַמְּהָם. אַחֲר כֹּה
נִשְׁמְטוּ רְבִי חִיאָ וְרְבִי יוֹסִי וְהַשְׁתְּדָלוּ
בְּתוֹרָה. בַּיּוֹן שְׁרָאָה אָוֹתוֹ הָאִישׁ